

## Mi og fyrgetyvende Møde.

Torsdagen den 27de Marts Kl. 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Eventuelt: Anden Behandling af: „Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1873—74“.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 974 ff.)

Intet Vædringsforslag var stillet.

**Formanden:** Hvis Ingen ytrer sig imod, at denne Sag foretages i Dag, endstændt den sædvanlige Frist efter Forretningsordenen ikke er udløben, antager jeg Thingets Samtykke til Foretagelsen for at være givet. (Ophold.) Det er saaledes givet.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man, idet Lovforslagets Paragrafer betragtedes som vedtagne uden Afstemning, strax til Afstemning over Sagens Omgang til 3die Behandling, som vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: „Forslag til Myntlov“.

(3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende, Sp. 3303, Lovforslaget, som vedtaget i Folkethinget ved 3die Behandling, i Tillæg C, Sp. 161.)

**Andræ:** Nærværende Lovforslag staar i saa uopløselig Forbindelse med Myntkonventionen, at det let vil ses, at Loven i næsten alle Punkter er givet med Nødvendighed, naar Konventionen vedtages. De Bemærkninger, som man kunde være foranlediget til at gjøre med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, ville derfor i det Mindste i alt Væsentligt kunne finde deres Anvendelse ved Behandlingen af selve Myntkonventionen. Da jeg under alle Omstændigheder anstfer at tage Ordet ved den efterfølgende Sag og da jeg meget maa ønske at indskrænke mig til at gjøre saa beskeden Brug af Thingets Tid som muligt, skal jeg opsætte, hvad jeg kunde have at sige, til den næste Sag kommer for.

**W. Petersen:** Jeg skal bemærke, at jeg i alt Væsentligt kan slutte mig til Lovforslaget. Jeg tror, at det i Virkeligheden har taget Hensyn til alle de Forhold, som naturligtvis maa ordnes,

naar man skal gaa over til en ny Myntfod. Hvad de enkelte Paragrafer angaar, kan jeg ikke tilbageholde den Yttring, at jeg egentlig forundrer mig over i §§ 3 og 5 at se de minutiøse Bestemmelser om, hvor stor Mynten skal være. Jeg tror, at det egentlig er en Skjønssag, og jeg er kjender villigt, at jeg aldeles ikke har nogen Mening om, hvorvidt de Millimetre, som her ere opstillede, ere passende eller ikke, men de staa nu en Gang i Loven (En Stemme: I Konventionen!), i Konventionen, ja, saa er det jo nødvendigt, at de ogsaa staa i Loven, og jeg skal naturligvis ikke gjøre noget Skridt for at faae dem forandrede. Den egentlige Grund til, at jeg har taget Ordet, er nogle Bestemmelser i § 17, sammenholdt med § 13. Det er naturligt, at der ved enhver omhelst Omgang til en ny Myntfod og ny Regningsenhed vil være en stor Mængde Bryderier at overvinde, mange Inkonvenienter, som ville være ubehagelige for dem, der væsentligt berøres af disse Forhold. I § 17 findes den Bestemmelse, som forresten er rigtig, at Hs. Majestæt Kongen bestemmer, fra hvilken Tid den nye Regningsenhed med dens Inddeling skal indføres. Men fra denne Tid, som skal falde inden den 1ste Januar 1875, skulle ogsaa alle Statsregnskaber, Nationalbankens Regnskaber og kommunale Regnskaber føres efter den nye Regningsenhed, og samtidig dermed skulle ogsaa alle de Instituter, Sparekasser og andre Selskaber, som nyde Begunstigelser af Staten, gaa over til at følge den nye Regningsenhed. Jeg har nu overhovedet nogen Tvivl om, hvorvidt det Tidspunkt, som er bestemt, nemlig den 1ste Januar 1875, ikke er noget tidligt, og om Regeringen virkelig til den Tid vil kunne have alle de Forberedelser færdige, som udfordres, men imidlertid maa jo den ærede Finantsminister i saa Henseende være sikker. Jeg tror dog, at Staten høist sandsynligt vil ønske at indføre den nye Regningsenhed fra den Tid Finantsaaret slutter, nemlig fra den 1ste April; jeg tror nemlig, at det maa være et stort Gode at begynde det nye Regnskabsaar med den nye Regningsenhed, og at derfor den Tid, som vil blive bestemt af Hans Majestæt Kongen, sandsynligvis vil blive den 1ste April. Jeg mener imidlertid ikke, at det vil være muligt at gennemføre Sagen i Nar, men, som sagt, det maa jo den ærede Finantsminister afgjøre, det skal jeg ikke videre berøre. Derimod vil det for alle de Instituter, som ere omtalte i § 13, falde noget besværligt at faae deres Regnskaber til at falde sammen med den Tid, som Hans Majestæt Kongen bestemmer for den nye Regningsenheds Krafttræden. Gaar jeg ud fra Forudsætningen om, at 1ste April vil blive det Tidspunkt, som bestemmes, vil det ses, at paa den Tid er der ikke mange af den Slags Instituter, der slutte deres Regnskaber; de fleste slutte enten med Kalenderaaret eller i Reglen den 30te Juni. Bestemmes